

Ihmeellinen elämä

Vanhin Ingvar Olsson, Ruotsi

Vyöhykeseitsenkymmen

Me kaikki haluamme saada ihmeellisen elämän. Ja me voimme saada sen. Meitä on valmisteltu siihen, ja saatavillamme on kaikki sen saamiseksi. Kristuksen evankeliumi osoittaa ja opettaa meille, kuinka voimme saada ihmeellisen elämän. Itse asiassa evankeliumin mukainen elämä on avain ihmeelliseen elämään.

Ihmeellisen elämän täytyy olla hengellistä elämää

Me tarvitsemme hengellistä tietoa, joka auttaa meitä ymmärtämään pelastussuunnitelmaa. Meidän täytyy myös harjoittaa tätä hengellistä tietoa elämässämme ja ”nauttia iankaikkisen elämän sanoista tässä maailmassa”¹.

Kristuksen seuraaminen suo meille hengellisiä kokemuksia, ja niiden kautta opimme tuntemaan paitsi hengellisiä lakeja myös Hänet, joka on laatinut ne. Henki voi olla kanssamme joka ikisenä päivänä auttaen meitä ymmärtämään, valitsemaan ja tekemään päätöksiä sekä sen jälkeen toimimaan ja palvelemaan totuuden valossa. ”Ja Henki antaa valon jokaiselle ihmiselle, joka tulee maailmaan; ja Henki valaisee kautta maailman jokaisen ihmisen, joka kuulee Hengen ääntä.”²

Henki antaa valon **jokaiselle** ihmiselle ja valaisee ihmisiä **kautta** maailman.

Aivan kuin GPS-paikantimen kanssa osaamme suunnistaa uusissa tilanteissa ja tuntemattomissa ympäristöissä ja päästä lopulliseen määränpäähämme, hengellisen valon tunnistaminen ja tunteminen päivittäisessä elämässämme antaa meille uusia oivalluksia, ymmärrystä ja voimaa. Se voi kohottaa meidät kaikkien tämän maailman kärsimysten yläpuolelle ja auttaa meitä tuntemaan, että elämä on ihmeellistä. ”Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan Jumalan oman Hengen, jotta tietäisimme, mitä hän on lahjoittanut meille.”³ Ihmeellinen elämä on

riippuvainen siitä, että noudatamme Jumalalta saamaamme hengellistä tietoa, joka ohjaa meitä elämään vanhurskaasti. Tehdäksemme sen etsimme hengellistä näkemystä ja tietoa Hengen avulla. ”Meille Jumala on sen ilmoittanut Hengellään, sillä Henki tutkii kaiken, myös Jumalan syvimmit salaisuudet.”⁴

Hengen etsiminen

Rukoileminen, pyhien kirjoitusten tutkiminen, evankeliumin oppiaiheet, sakramenttikokouksiin osallistuminen, sakramentin nauttiminen, pappeuden siunausten saaminen tai antaminen, evankeliumista kertominen ystävälle ja temppelissä palveleminen ovat kaikki tapoja tai tilanteita, jolloin olemme yhteydessä Jumalaan Hengen välityksellä. Me teemme niin, koska olemme maistaneet sen tuomaa iloa aiemmin ja koska meidän henkemme janoaa sitä. ”Autuaita ne, joilla on vanhurskauden nälkä ja jano: heidät ravitaan.”⁵ Hengellinen voima tarvitsee täydennystä jatkuvasti aivan samoin kuin meidän kehomme tarvitsee uutta energiaa joka päivä.

Koettelemukset

Entä koettelemukset, kärsimykset ja kiusaukset? Onko ihmeellinen ja hengellinen elämä vailla niitä? Ei, olette oikeassa. Näin ei ole. Hengen siunaukset ohjaavat teitä käsittelemään näitä asioita uskon, toivon ja rakkauden avulla. Sillä, oletteko nuoria vai vanhoja, rikkaita vai köyhiä, terveitä vai sairaita, pitkiä vai lyhyitä, ei ole mitään väliä. Hengen kautta te saatte iankaikkisen näkökulman ja voitte saada uskoa ja voimaa – kuten Jaakob sanoi: ”Minua ei voinut järkyttää.”⁶

Iloa Kristuksen seuraamisesta

Tämä ei tarkoita, ettemmekö tarvitsisi toisten apua. Me tarvitsemme ja palvelemme toisiamme. Olivatpa olosuhteemme kuinka vaikeat tahansa, voimme tuntea Jumalan olevan kanssamme. Alma



**Vanhin
Ingvar Olsson**

ja hänen toverinsa kokivat tämän monta kertaa, eikä "heidän tarvinnut kärsiä minkäänlaisia ahdingkoja, joita ilo Kristuksessa ei olisi voittanut".

Kun me seuraamme Kristusta, voimme toteuttaa elämäntehtävämme ja meillä voi kaikissa olosuhteissa olla ihmeellinen elämä. Rukoilen, että te

ja minä voimme tuntea, että jokainen päivä on tärkeä osa ihmeellistä elämäämme. ■

VIITTEET:

1. Moos. 6:59.
2. OL 84:46.
3. 1. Kor. 2:12.
4. 1. Kor. 2:10.

5. Matt. 5:6.
6. MK Jaak. 7:5.
7. Alma 31:38.

PAIKALLISIA UUTISIA

Vyöhykeseitsenkymmenen Matti Jouttenus

Markku Partanen

Kun kirkon yleiskonferenssissa huhtikuussa mainittiin Matti Jouttenuksen nimi yhtenä uutena vyöhykeseitsenkymmenenä, oli se helpotus sekä hänelle itselleen että hänen vaimolleen Annelle. Enää heidän ei tarvitsisi pitää "salaisuutta" sisälään. Kaikki alkoi useita kuukausia aikaisemmin, kun vyöhykkeenjohtaja vanhin Kopischke kyseli veli Jouttenukselta hänen kielitaidostaan ja muista asioista "rekisterien päivitystä varten". Sitten vanhin Kopischke tuli 27. marraskuuta Helsinkiin tapamaan Matti ja Anne Jouttenusta. Varmistettuaan veli Jouttenuksen kelvollisuuden vanhin Kopischke esitti veli Jouttenukselle ensimmäisen presidenttikunnan kutsun palvella vyöhykeseitsenkymmenen tehtävässä. Vaikka veli Jouttenuksella olikin ollut tunne, että jotakin uutta oli tulossa, tuli kutsu yllätyksenä.

Uusi tehtävä oli pidettävä luottamuksellisena, joten edes perheenjäsenille ei voinut kertoa ennen kuin asia julkistettaisiin huhtikuun yleiskonferenssissa. "Kun yleiskonferenssi lähestyi ja matkavarauksia tehtiin, lapset

alkoivat kysellä, miksi joku ystävä kustansi minun ja Matin matkan yleiskonferenssiin", kertoo sisar Jouttenus. Lopulta kotona asuvan Aksun suoraan kysymykseen sisar Jouttenus ei voinut vastata muuta kuin ettei sitä voinut kertoa.

Vanhin Jouttenus on yksi Euroopan vyöhykkeen neljästätoista vyöhykeseitsenkymmenestä. Hänen vastuullaan on vaarjojen tukeminen Suomessa ja Norjassa ja vastuualueena pohjoismaiden nuoret naimattomat aikuiset, EFY ja tiedotusneuvosto. Tehtävä vaatii matkustamista viikonloppuisin, mutta ohjeeksi on annettu, että yksi viikonloppu kuukaudessa on varattava perheelle.

Uudesta kutsumuksesta vanhin Jouttenus sanoo: "Seitsenkymmenen tehtävän perusta löytyy Luukkaan evankeliumin luvusta 10, jakeesta 1. Siinä kerrotaan, kuinka Vapahtaja valitsi ja lähetti seitsemänkymmentäkaksi opetuslasta edellään kyliin ja kaupunkeihin. Seitsenkymmenen tehtävänä on mennä sinne, minne ensimmäinen presidenttikunta, kahdentoista apostolin



Matti ja Anne Jouttenus

koorumi tai seitsemänkymmenen koorumiin johtokunta ei ehdi tai ei voi mennä. Kaikkien seitsenkymmenten tärkeimpänä tehtävänä on todistaa Kristuksesta."

Vanhin Jouttenus on perehtynyt uuteen tehtäväänsä matkustamalla vaarnakonferenssiin yhdessä jonkun vyöhykkeen johtokunnan jäsenen kanssa sekä osallistamalla vyöhykneuvoston kokoukseen. Kun perehdytysvaihe on ohi, osallistuu hän vuosittain 4–6 vaarnakonferenssiin yksin. Muita kokouksia ovat vaarjojen koordinaationeuvoston ja vyöhykneuvoston kokoukset neljä kertaa vuodessa. Tehtävään liittyy myös osallistuminen yleiskonferenssiin kerran vuodessa. Yleiskonferenssin yhteydessä saadaan opetusta johtavilta auktoriteeteilta. Sisar Jouttenus

kertoo, että yleiskonferenssin aikana myös uusien vyöhykeseitsenkymmenten puoliset saivat koulutusta ja että joskus puolisoille voidaan antaa erityistehtäviä, jolloin he osallistuvat vaarnakonferenssiin yhdessä aviomiehensä kanssa.

Uusi tehtävä tuntui vanhin Jouttenuksesta aluksi haastavalta, kun ei oikein tiennyt, mitä kaikkea siihen kuuluu, mutta nyt kun hän on päässyt toimimaan uudessa tehtävässä, sen tuomat siunaukset ovat alkaneet tulla esiin. Erityisesti vanhin Jouttenus pitää siitä, että voi tavata perheitä ja jäseniä sekä vaarnan johtokuntia vaarnakonferenssien yhteydessä ja tutustua heihin. Toisaalta hän tuntee itsensä nöyräksi ja Herrasta riippuvaiseksi jäsenten ja vaarnan johtokuntien

rohkaisemisessa. Uuteen kutsuun kuuluu vaarnanjohtajien tukeminen ja kouluttaminen sekä heidän ja lähetysohjaajien auttaminen, niin että lähetysohjaajat ja jäsenet tekevät vielä enemmän yhdessä työtä Jumalan valtakunnan rakentamiseksi.

Yleiskonferenssin yhteydessä saamastaan koulutuksesta, jossa olivat mukana kaikki johtavat auktoriteetit, vanhin Jouttenus muistaa erityisen veljeyden ja ykseyden hengen sekä sen, kuinka "siellä vallitsi uskomaton tekemisen henki". Myös sisar Jouttenuksella on samantapaisia muistoja omasta koulutuksesta, josta vastasivat Alkeisyhdistyksen, Nuorten Naisten ja Apuyhdistyksen ylimmät johtokunnat. "Oli ilo nähdä heidät kaikki toimimassa yhdessä ja

saada itse mukaansa osa tuota tekemisen henkeä."

Vanhin Nelson kahdentoista apostolin koorumista asetti vanhin Jouttenuksen vyöhykeseitsenkymmenen tehtävään. Tästä tapahtumasta vanhin Jouttenus kertoo: "Asettamisen yhteydessä annettu siunauksessa vanhin Nelson sanoi merkittäviä asioita tehtävän hoitamisen kannalta, mutta ennen kaikkea siunaus antoi luottamuksen siihen, että voin menestyksekkäästi toimia tässä tehtävässä." Vaimo Anne Jouttenus luottaa myös täysin siihen, että vanhin Jouttenus tulee palvelemaan uudessa tehtävässään taivaan Isän tahtomalla tavalla, koska hän on nähnyt, kuinka hänen miehensä on etsinyt taivaallista opastusta aikaisemmissa kutsumuksissaan. ■

Tampereen vaarnan johtokunta vaihtui vappuna

Sari Laine

Vaarnanjohtaja Matti Jouttenuksen kutsu vyöhykeseitsenkymmeneksi huhtikuun yleiskonferenssissa tiesi sitä, että Tampereen vaarnan johtokunta vaihtuisi. Vappuaattoa vietettiin monessa vaarnan perheessä jonkin verran tavanomaisesta poiketen, kun vanhin Kopischke ja vanhin Boom haastattelivat veljiä löytääkseen uuden vaarnanjohtajan.

Vanhin Jouttenuksen soitto muutti veli Samuel Koivistonkin suunnitelmat: jääkiekon MM-ottelun seuraaminen vaihtui matkaksi Tampereelle. Veli Koiviston mielessä käväisi haastattelun

tarkoitus, ja hän mietti, että neuvonantajankin tehtävä olisi "iso juttu". Hän keskitti kuitenkin ajatuksensa siihen, että "aina on hienoa mennä johtavien veljien puhutteluun".

Vappupäivän vaarnakonferenssi puheessaan vanhin Kopischke vertasi lauantaan tapahtumia Daavidin kutsuun. Herra oli valinnut Iisain poikien joukosta seuraavan Israelin kuninkaan ja lähetti profeetta Samuelin Betleheemiin. Loppujen lopuksi selvisi, että Herran oli valinnut tehtävään Iisain nuorimman pojan. (Ks. 1. Sam. 16:1–12.)

Vaikkei 42-vuotias veli Koivisto olekaan "parraton nuorukainen", kuten Daavid aikanaan, eikä edes kaikkien aikojen

Tampereen vaarnan uusi johtokunta: vasemmalta ensimmäinen neuvonantaja Jouni Jäkkö, vaarnanjohtaja Samuel Koivisto ja toinen neuvonantaja Jouni Muhonen.



nuorin vaarnajohtaja, on hänellä kuitenkin ollut verraten vähän johtotehtäviä kirkossa. Ennen vaarnajohtajaksi kutsumista veli Koivisto toimi Jyväskylän seurakunnan ylipappien ryhmän johtajana ja sitä ennen ylipappien ryhmän johtajan ensimmäisenä apulaisena. Hän on myös palvelut seurakunnan Nuorissa Miehistä sekä neuvonantajana että johtajana, seurakunnan toimisih-teerinä, neuvonantajana vanhin koorumissa, pyhäkoululuokan opettajana, kahdesti seurakunnan lähetystyönjohtajana, Alkeisyhdistyksen opettajana ja luonnollisesti kotiopettajana.

Veli Koivisto kokee saaneensa ohjausta ja valmennusta vaarnajohtajan tehtävään siitä lähtien kun hänen äitinsä lähetti hänet linja-autolla 3-vuotiaana yksin Alkeisyhdistykseen kaupunkiin, jossa oli vastaanottaja pysäkillä odottamassa. Esimerkiksi armeija-aikanaan hän sai viikonloppu-lomia niin, että pystyi käymään joka sunnuntai kirkossa joko

Mikkelissä tai Jyväskylässä. Ja näin hän oli valmis lähtemään lähetystyöhön noin kuukausi armeijan jälkeen.

Veli Koivisto palveli Toronton lähetyskentällä Kanadassa vuosina 1990–1992. Siellä hän näki, miten kirkko toimii suurissa seurakunnissa ja vaarna tiiviillä alueella. Lähetyskentällä kastettiin veli Koiviston aikana parhaimmillaan 200 ihmistä kuukaudessa, joten hän on myös nähnyt, kuinka kirkko kasvaa voimakkaasti. Sekä veli Koiviston äiti että isä ovat palvelleet lähetystyössä, samoin viisi hänen kuudesta sisaruksestaan.

Samuel ja Anna-Maria Koivisto vihittiin Tukholman tempelissä vuonna 1993. Heidän perheessään on kolme lasta: 15-vuotias Kalle, 13-vuotias Eevi ja 11-vuotias Kaapo. Veli Koivisto on koulutukseltaan kauppatieteiden maisteri (pääaineenaan yritysjohtaminen), ja hän työskentelee



VALOKUVA: OSSI RANTALA

Technopolis Oyj:n Jyväskylän yksikön johtajana. Hän rentoutuu muun muassa kalastusreissuilla lasten kanssa Päijänteellä.

Noin kuukauden tehtävässä toiminut vaarnajohtaja Koivisto sanoo, että johtokunta haluaa ennen kaikkea palvella Tampereen vaarnan jäseniä. Hän kertoo, että johtokunnalle on korostettu, että heidät on kutsuttu oppimaan. Hän toivoo, että johtokunta voisi myös innoittaa jäseniä toimimaan niin, että nämä voisivat saada yhä enemmän ilmoitusta omaan elämäänsä. Veli Koivisto odottaa innolla, mitä tulevaisuus tuo tullessaan Tampereen vaarnalle. ■

Vaarnanjohtaja Samuel Koivisto, Kalle, Eevi, vaimo Anna-Maria ja Kaapo.

Ensimmäinen neuvonantaja Jouni Jäkkö

Markku Partanen

Toukokuun alussa pidetyssä erityisvaarnakonferenssissa uuteen vaarnan johtokuntaan kutsuttiin johtajaksi Samuel Koivisto Jyväskylästä, ensimmäiseksi neuvonantajaksi Jouni Jäkkö Lahdesta ja toiseksi neuvonantajaksi Jouni Muhonen Tampereelta.

Vaikka veli Jäkköllä ja hänen vaimollaan Päivillä olikin vaarnakonferenssia edeltävällä viikolla tunne siitä, että jotakin heitä koskettavaa tulee tapahtumaan, oli kutsu yllätys. Veli Jäkkö kertoo, että konferenssiviikonloppu oli hyvin hengellinen

kokemus. Vyöhykkeenjohtaja vanhin Kopischken ja vyöhykeseitsenkymmen vanhin Boomin pitämä haastattelu ja heidän antamansa koulutus olivat hengen täyttämiä, ja myös sunnuntain konferenssi oli hengellistä juhlaa.

Uuteen kutsumukseensa veli Jäkkö suhtautuu nöyrästi: ”Tuntuu kuin olisi astunut suuriin saappaisiin, joissa omat jalat tuntuvat aivan liian pieniltä.” Hän luottaa kuitenkin siihen, että saa apua silloin kun sitä tarvitsee. Uuteen tehtävään tulleen kutsun yhteydessä hän kertoo saaneensa

tuken kutsunsa saamisesta. Hän on todistanut, että Herra on kutsunut hänet tähän tehtävään ja että hän on oikeutettu saamaan johdatusta tarpeen mukaan. Hän on selvillä siitä, että tuon johdatuksen saaminen edellyttää kelpoisuutta.

Veli Jäkkö palveli kokoaikaisessa lähetystyössä Englannissa Manchesterin lähetyskentällä vuosina 1993–1995. Ennen vaarnan johtokuntaan saamaansa kutsua hän on palvellut vaarnan korkean neuvoston jäsenenä ja Lahden seurakunnassa mm. pyhäkoulun opettajana, vanhin koorumin johtajana, Nuorten Miesten johtajana, seminaarinopettajana ja lähetystyönjohtajana. Veli Jäkkö sanoo kaikkien näiden kutsumusten valmistaneen häntä tähän uuteen vaatimaan tehtävään.

Veli Jäkkö toimii IT-operointipäällikkönä puhelinoperaattorilla, ja hänen vaimonsa Päivi



Jouni ja Päivi Jäkkö lastensa Pinjan, Mintun, Juhon ja Antin kanssa.

on pääasiallisesti kotiäiti. Perheeseen kuuluu neljä lasta. Minttu, vanhin lapsista, on 9-vuotias, Juho 8-vuotias, Antti 5-vuotias ja kuopus Pinja 3-vuotias. Vapaa-ajan harrastuksista veli Jäkkö kertoo ajan kuluvaan perheen ja lasten kanssa olemiseen. Vuorovikoin vaimon kanssa heillä on tavoitteena viettää yksi ilta kahdestaan yhden lapsen kanssa. Lapset otetaan mukaan myös yhteisiin töihin aina kun vain mahdollista, ja erityisesti veli Jäkkö pitää polttopuiden tekemisestä lasten kanssa.

Vaikka uusi kutsumus onkin tuonut mukanaan vajavaisuuden ja riittämättömyyden tunteita, veli Jäkkö luottaa siihen, että taivaan Isän tuella hän voi kasvaa täyttämään uuden tehtävän vaatimukset. Tässä hänellä ovat tukena perhe ja vaarnan organisaatio sekä jäsenet. ■

Toinen neuvonantaja Jouni Muhonen

Miisa Happonen

Kutsu Tampereen vaarnan johtokuntaan toiseksi neuvonantajaksi oli veli Muhoselle suuri yllätys. Hän on palvellut Tampereen 1. seurakunnan piispana syyskuusta 2009 asti, ja nyt edessä ovat aivan uudenlaiset tehtävät tuoreessa vaarnan johtokunnassa.

Veli Muhonen on kotoisin Mikkelistä. Hän on syntynyt ja kasvanut kirkon piirissä ja palveli kokoaikaisena lähetysaarnaajana Suomessa vuosina 1986–1988. Hän on ehtinyt palvella monenlaisissa kirkon tehtävissä, muun muassa Kuopion seurakunnan johtajana.

Veli Muhosen perheeseen

kuuluvat vaimo Anna-Maria sekä lapset Santeri ja Tessa. Sisar Anna-Maria Muhonen on vähän aikaa sitten kutsuttu Tampereen 1. seurakunnan Alkeisyhdistyksen ensimmäiseksi neuvonantajaksi. Santeri on viettänyt viimeksi kuluneen vuoden Suomen armeijan palveluksessa ja saavuttanut kersantin arvon. Tessa saa kesällä diplominsa suorittamastaan kansainvälisestä International Baccalaureate -tutkinnosta.

Veli Muhonen työskentelee lääketieteellisuuden alalla. Hänen harrastuksiinsa kuuluvat esimerkiksi laskettelu ja moottori-urheilu. Myös perheen oman talon rakentaminen on vienyt osansa vapaa-ajasta.

Veli Muhonen on hyvin kiitollinen taivaalliselle Isälle. Hänen osoittamastaan luottamuksesta sekä mahdollisuudesta palvella jälleen uudessa ja erilaisessa roolissa, joka suo tilaisuuden oppia lisää. Vaarnan johtokunnan työssä veli Muhonen tulee huolehtimaan erityisesti nuorten hyvinvoinnista. Hänen vastuualueenaan ovat muun muassa nuoret, nuoret naimattomat aikuiset, seminaari ja instituutti.

Veli Muhonen ei koe, että hänen tai hänen perheensä elämä tämän uuden kutsumuksen myötä muuttuisi merkittävästi. Jäsenten uskollinen tuki on veli Muhoselle erittäin tärkeä asia uudessa tehtävässä. ”Olen hyvin kiitollinen siitä, miten jäsenet ovat tukeneet uutta vaarnan johtokuntaa onnitellen meitä ja rukoillen puolestamme.” ■

Perhepalvelujen johtokunnassa muutoksia

Pekka Airaksinen

Kirkon perhepalvelujen johtokunnassa on tapahtunut henkilövaihdoksia. Pitkään johtokunnassa palvelleet Mirja Aromaa, Paavo Järvi ja Stina Hänninen on vapautettu johtokunnasta. Osa heistä jatkaa edelleen perhepalvelujen palveluntuottajina.

Uudessa kirkon perhepalvelujen johtokunnassa toimii johtajana Katarina Alhovuori. Hän toimii siviiliammattissaan johtavana lastensuojelun sosiaalityöntekijänä. Muut johtokunnan jäsenet ovat Minna Kirsi ja Pekka Airaksinen. Sisar Kirsi vastaa johtokunnassa perheen vahvistamis- ja avioliiton vahvistamiskursseista. Hän on koulutukseltaan sosionomi AMK. Hän on opiskellut myös NLP Master Practitioneriksi. Sisar Kirsi työskentelee palveluntuottajana. Pekka Airaksinen on koulutukseltaan erityisopettaja. Hän on vetänyt noin kahden vuoden ajan riippuvuusryhmää kirkossa ja toimii tällä hetkellä kirkon riippuvuusryhmien koordinaattorina ja vastaa perhepalvelujen johtokunnassa riippuvuusryhmistä.

Perhepalvelujen vapaaehtoisina palveluntuottajina toimii tällä hetkellä 17 oman alansa

ammattilaista ympäri Suomen. Heidän avulla seurakuntien piispat ja muut johtohenkilöt voivat huolehtia niiden yksilöiden ja perheiden tarpeista, joilla on erilaisia haasteita ja vaikeuksia elämässään. Tietoa palveluntuottajien palveluista saa seurakuntien piispoilta tai perhepalvelun numerosta 040 775 4412 (sunnuntaisin klo 17–20). Näiden lisäksi perhepalvelujen riippuvuusryhmien ryhmänjohtajina ja apulaisina toimii noin 15 vapaaehtoista seurakuntakeskusten yhteydessä toimivissa riippuvuusryhmissä. ■

Kirkon perhepalvelujen uusi johtokunta: vasemmalta Minna Kirsi, Pekka Airaksinen ja johtaja Katarina Alhovuori.



VALOKUVA: VESA-PEKKA KIRSI

Perhepalvelujen riippuvuusryhmät tarjoavat koukkuun jääneille tukea

Pekka Airaksinen (kirkon perhepalvelujen riippuvuusryhmien koordinaattori)

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon perhepalvelujen riippuvuusryhmistä toipumisen ryhmät ovat alkaneet toimia usealla paikkakunnalla Suomessa. Ryhmät kokoontuvat viikoittain kirkon seurakuntakeskuksissa. Ryhmissä käsitellään kirkon perhepalvelujen julkaisemaa 12 kohdan Riippuvuusryhmien opasta. Tämän oppaan voi tilata kirkon jakelukeskuksesta tai ladata kirkon internetsivuilta (www.providentliving.org). Kirjan opetukset painottuvat siihen, kuinka me voimme saada Jeesuksen Kristuksen sovitustyöstä

voimaa voittaa riippuvuutemme. Ryhmille on kutsuttu omat ryhmänjohtajat ja apulaiset, jotka auttavat osallistujia asettamaan itselleen toipumiseen liittyviä tavoitteita. Joka viikko käsitellään yksi askel, johon liittyy muutamia toiminta-askelia kotitehtäväksi. Toipumisryhmissä voimme näitä toiminta-askelia ottaessamme saada henkilökohtaisessa parannuksenteossa tukea muilta ryhmän jäseniltä. Toipumisryhmiin ovat tervetulleita kaikki erilaisista riippuvuusryhmistä kärsivät veljet ja sisaret. Ryhmät ovat avoimia myös niille henkilöille, joiden elämään vaikuttaa toisen henkilön

riippuvuus. Tutkijat ja muut kirkkoon kuulumattomat ovat tervetulleita toipumiskokouksiin. Kokouksiin osallistujilta odotetaan kirkon periaatteiden mukaista käytöstä. Noudatamme periaatetta, jonka mukaan emme keskustele ryhmässä kuulluista asioista ryhmän ulkopuolella.

Ryhmiä on kahdenlaisia: Ryhmä 1 on tarkoitettu niille henkilöille, jotka kärsivät pornografiat tai muusta seksuaalisesta riippuvuudesta. Ryhmä 2 on tarkoitettu muista riippuvuuksista kärsiville. Näihin kuuluvat esim. aineriippuvuudet (alkoholi, huumeet, tupakka), syömiseen liittyvät riippuvuudet, peliriippuvuus tai läheisriippuvuus.

Suomessa tällä hetkellä toimivat ryhmät ja niiden ryhmänjohtajat ovat: pääkaupunkiseutu (ryhmät 1 ja 2, rj. Reijo Leppäniemi), Tampere (ryhmä 2, rj. Jarkko Suontausta), Jyväskylä (ryhmät 1 ja 2, rj. Petri Hokkanen), Turku (ryhmä 2, rj. Paavo Järvi), Kuopio (ryhmä 2, rj. Ahti Räsänen), Oulu (ryhmät 1 ja 2, rj. Pentti Airaksinen), Kemi (ryhmä 2, rj. Osmo Lahdenperä).

Toipumiskurssin voi aloittaa koska tahansa menemällä ryhmään. Ryhmien kokoontumiskoista ja -ajoista saa tietoa ryhmänjohtajilta, seurakuntien piispoilta/seurakunnanjohtajilta sekä seurakunnan ilmoitustaululta. Riippuvuusasioissa voi myös soittaa perhepalvelujen palvelunumeroon 040 830 4321. ■



VALOKUVA: VESA-PEKKA KIRSI

Joukko vapaaehtoisia perhepalvelujen koulutuskouksessa Haagan seurakuntakeskuksessa huhtikuussa 2011. Vasemmalta Osmo Lahdenperä, Pentti Airaksinen, Reijo Leppäniemi, Pauli Huttunen ja Pekka Airaksinen.

Donny Osmond sytytti lähetystyöhengen Alankomaissa

J. Glade ja Lola Webb Peterson (Vanhin ja sisar Peterson sekä vanhin ja sisar Cutler ovat tiedotuslähetysaarnajia Euroopan vyöhykkeellä.)

Toiveikkaana ja suurin odotuksin väkijoukko odotti kuuluisan viihdyttäjän, Broadway- ja tv-persoonan, levyttävän tähden ja Las Vegasin suosituimman show'n pääesiintyjän Donny Osmondin näkemistä. Donny vieraili perheineen Alankomaissa 14.–16. huhtikuuta 2011. Hän vastasi noihin suuriin odotuksiin huomioidessaan ne liki tuhat ihmistä, jotka toivottivat hänet tervetulleeksi kirkon paikallisiin seurakuntakeskuksiin. Hän jätti hetkeksi vauhdikkaan viihdemailman kertoakseen perustavaa laatua olevia käsityksiään siitä, kuinka perheen ja uran voi tasapainottaa ja elää onnistuneesti viihdemailman paineiden keskellä. Donnyn kunnioitusta herättävä olemus teki vaikutuksen kaikissa kokouksissa, kun hän opetti yleisölle evankeliumin periaatteita sekä Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin historiaa.

Donny valitsi läheisemmän lähestymistavan kertoessaan henkilökohtaisesta suhtautumisestaan maineeseen ja varallisuuteen. Hän kertoi yleisölle: "On monia ihmisiä, jotka janoavat mainetta ja varallisuutta, mutta ne eivät tuo onnea. Sitä eivät tuo maine, rikkaus tai suosio, vaan sitä tuovat perhe ja usko." Donny huomautti, että jos hänen pitäisi valita joko elämänsä viihdeteollisuuden

parissa tai Jeesuksen Kristuksen evankeliumi, hän valitsisi jälkimmäisen, koska evankeliumi tarjoaa iankaikkista onnea – viihdeteollisuus ei. Puhuessaan kirkon jäsenille ja monille muihin uskontoihin kuuluville mukaan kutsutuille ystäville Donny kertoi Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin periaatteista, joita hänen vanhempansa opettivat hänelle, kun hän oli pieni. "Ne ovat perustus, jolle perheemme on rakennettu. Ne ovat syy, miksi Osmondit ovat kyenneet selviytymään perheenä 48 vuoden ajan viihdeteollisuudessa."

Hänen esitykseensä sisältyvät valokuvat ja videot veivät muistoissa takaisin aikoihin, jolloin Osmonds-yhtyettä sekä Donnyn ja Marien televisiosarjaa seurattiin innokkaasti, ja sieltä aina nykyiseen Las Vegasin kiihkeärytmiseen viihdemailmaan. Donny onnistui liittämään leppoisaan vuoropuheluun yleisön kanssa lujan uskonsa Jeesuksen Kristuksen esimerkin noudattamiseen omassa elämässään sekä perheen tärkeyteen. Tähdentäessään erityisesti perheiden tärkeyttä Donny, hänen vaimonsa Debbie, heidän lapsensa ja lastenlapsensa lauloivat kaksi laulua, "Oon lapsi Jumalan" ja "Perheeni mulle rakas on", jotka ovat perheen suosikkeja. Yleisön suureksi iloksi he lauloivat

yhden säkeistön laulusta ”Oon lapsi Jumalan” hollanniksi.

Donnylla ja hänen vaimollaan Debbiellä on viisi poikaa, ja he tulivat Alankomaihin tukeakseen yhtä pojistaan, Christopheria, joka palvelee kirkon kokoaikaisessa lähetystyössä. Christopher on yksi niistä 53 000 lähetysaarnajasta, jotka palvelevat eri puolilla maailmaa. Perinteisesti Donny on vierailut perheineen alueella, jonne heidän poikansa on lähetetty lähetystyöhön. Osmondin perhe on pitänyt samanlaisia kokouksia Lontoossa, Italiassa ja Skotlannissa. Puhuessaan poikansa halusta kertoa Jeesuksen Kristuksen sanomasta Donny kannusti kaikkia kokouksiin osallistuvia etsimään käsiinsä nämä lähetysaarnajat, jotka omistavat kaksi vuotta elämästään tavataksaan ja palvellakseen ihmisiä eri maissa kaikkialla maailmassa. Hän sanoi: ”Haluaisin ihmisten näkevän Kristuksen valon ja tuntevan totuuden, jonka itse olen kysynyt löytämään sekasortoisen maailman keskeltä.”

Vanhin Erik Robinson, joka palvelee lähetysaarnajana Alankomaissa, huomautti: ”Se, että 150 ihmistä [halusi tietää enemmän evankeliumista] kolmen päivän lähetystyöponnistelujen ansiosta, on uskomattoman tuloksetta. Pelkästään se seikka, että niin monia kirkkoon kuulumattomia tuli paikalle, kertoo paljon yhden ihmisen – vieläpä mormonin – mahdollisesta vaikutuksesta tällä planeetalla. On selvää, että ihmiset etsivät vastauksia elämän kysymyksiin, ja heillä on uskoa ja luottamusta siihen, että

lähetysaarnajat, joista Donny Osmond niin vilpittömästi mainitsi, voivat tuoda niitä heille.” Vanhin Tanner Brockbank puhui ilmassa väreilevästä jännityksestä, ja hänestä oli hienoa kuulla, kuinka jäsenet matkustivat kirkkoon kuulumattomien ystäviensä kanssa kolme tuntia junalla päästäkseen tapahtumaan. Vanhin Joseph Sanfordin teki vaikutuksen niiden uusien ihmisten suuri määrä, jotka eivät olleet koskaan aiemmin olleet kirkossa, ja lähetysaarnajien saamat monet myönteiset nimiviitteet. ”Miltei kaikki siellä olleet ottivat Mormonin kirjan ja sanoivat: ’Me haluamme lukea sen.’”

T. M. Risakotta, joka on Donnyn ihailija mutta ei kirkon jäsen, sanoi jälkeensä: ”Unelmani toteutui! Tämä on erilainen Donny. Hän puhui uskonnosta sellaisella tavalla, että kuka tahansa voi sitä ymmärtää.” Hän otti yhden niistä 450 Mormonin kirjasta, joihin Donny kirjoitti nimensä, ja sanoi, että voisi nyt tutkia ja verrata sitä muihin pyhiin kirjoihin.

Lähetysjohtaja Scott Brubaker sanoi: ”Tämä on ollut hieno

viikko, kun yleisötilaisuudet ovat herättäneet keskusteluja Alankomaissa. Donny Osmondin perheen saaminen esittelemään evankeliumin sanomaa oli lähetysjohtajan unelma. Suuri joukko kokouksiin osallistuneita on pyytänyt lähetysaarnajia käymään luonaan, jotta he saisivat

tietää lisää Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista. Paikalliset kirkon jäsenet työskentelivät monta tuntia yhdessä lähetysaarnajien kanssa tehdäkseen yleisötilaisuuksista valtavan menestyksen. Alankomaissa muistetaan kauan, miten Donny antoi elävän todistuksen palautetun evankeliumin totuuksista, jotka ovat Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa.” ■

Osmondin perhe yhtyy lauluun.



Debbie Osmond poikansa Christopherin kanssa. Christopherin lähetysaarnajanimikyltti on siirtynyt veljeltä toiselle. Se pääsee eläkkeelle kunniapaikalle, kun pikkuveli Joshua (viimeinen viidestä pojasta) on palvellut lähetystyössä.

